

De Maleboskorst (*Lecanactis abietina*), Grote runenkorst (*Phaeographis inusta*) en beheersmaatregelen

J.L.(Leo) Spier¹ & M. (Maaïke) Vervoort²

¹Kon. Arthurpad 8, 3813 HD Amersfoort (leo.spier@12move.nl), ²Entrepotdok 34B, 1018 AD Amsterdam

Abstract: *Lecanactis abietina*, *Phaeographis inusta* and management measures

The authors report management measures in the Speulderbosch (province of Gelderland) to achieve a more open forest structure in and around a former loam-pit. As a consequence well-known populations of the rare *Lecanactis abietina* en *Phaeographis inusta* on two oaks declined due to strongly increased insolation.

Zaterdag, 7 juni 2003 vertrokken elf deelnemers (Martin Busstra, Olivier Heylen, Bert Oving, Pieter-Paul van Laake, Theo Reijnders, Leo Spier, Henk Stuurman, Maaïke Vervoort, Henny en Gerard Vriens, Ann Walravens) aan de lichenologische fietsexcursie vanaf het station Putten. Het enthousiasme was groot, het kennisniveau divers, het weer fantastisch! Na de lunch stonden er enkele zeldzame soorten als Grote runenkorst (*Phaeographis inusta*) en Beukenwrat (*Thelotrema lepadinum*), relictten uit een rijker verleden, op het programma. Hieronder valt ook de Maleboskorst (*Lecanactis abietina*). Vele jaren stond hij er op twee eiken aan de noordoost kant van het gat te pronken met een overvloed aan apotheciën, maar niet nu! Verval was duidelijk zichtbaar. De oorzaak lag voor de hand. De eiken die aanvankelijk in de schaduw stonden van een aantal beuken, stonden nu in het volle licht. De beuken waren gekapt om meer licht te krijgen in het Solsche Gat zelf, in de hoop dat zich hier een nieuwe en waardevollere vegetatie zou ontwikkelen. Het gat werd om die reden ook uitgebaggerd. Het had niet veel gescheeld of die eiken waren ook verdwenen, zoals een passerende boswachter ons mededeelde. Ze zijn blijven staan, o ironie, om de vrijwel kale beuken er achter te beschermen tegen zonnebrand! De Grote runenkorst is ook duidelijk teruggelopen. Konden we enkele jaren geleden in de kuil nog jonge thalli ontdekken, nu vonden we slechts één - eveneens afstervend – exemplaar. Houtkap? Te veel licht? De oorzaak was niet zo (over)duidelijk als in het eerste geval. Het is triest te moeten constateren, dat als gevolg van goed bedoelde beheersmaatregelen, twee uiterst zeldzame soorten zo veel schade wordt toegebracht.